

Адвентистка-співачка Марія Годлевська розповідає про свій творчий шлях

Нещодавно Марія Годлевська разом із сестрами Катериною та Тетяною брала участь у концерті під зорями «Ісус прийде». Вона вкладає душу в прославлення Бога через свої пісні, а тим часом заробляє на життя викладанням гітари та вокалу в музичній школі, також є керівником дитячого хору. У церкві виконує служіння диригента хору, органіста, вчителя суботньої школи тощо.

Надалі – пряма мова.

Про музичне дитинство

«– У моєму житті музика звучала завжди, адже в церкві АСД усі співають пісень разом, а до того ж мої мама й бабуся співали в хорі. І, звичайно, з дітьми теж займалися співом. Згодом моя старша сестра стала диригенткою церковного хору, й нас, підлітків, запрошувала на репетиції.

Історія мого зростання в музиці почалася з музичної школи – 3 роки навчалася по класу домри. Із часом мені набридла гра на цьому інструменті, вирішила покинути. Проте моя вчителька прийшла до нас додому й переконала, щоби я все-таки повернулася до навчання. Вона запропонувала перейти до класу гітари. Я погодилася, було цікаво спробувати. Так я провчилася ще 2 роки.»

Про професійне становлення музиканта

«– За пів року до закінчення моя старша сестра, яка на той час викладала мені в музичній школі, запропонувала спробувати вступити до Луцького музичного училища. Тепер це Волинський фаховий коледж культури і мистецтв імені Ігоря Стравінського.

Навчання мені запам'яталося назавжди – моїм викладачем зі спеціальності був Віктор Вікторович Мішенін.

Після випуску з училища, у 19 років, вийшла заміж і водночас вступила до Волинського національного університету імені Лесі Українки, продовжуючи навчатись за спеціальністю «гітара». Вже на останньому курсі вирішила перейти на спеціальність «диригент хору».

Оскільки в музичному училищі були уроки диригування й на той час я вже диригувала церковним хором, мала достатньо досвіду аби успішно змінити профіль навчання.

Паралельно із навчанням в університеті розвивалися мої сімейні стосунки: народилися двоє дітей – спочатку хлопчик Дем'ян, а через три роки донечка Єлизавета. Вони зараз теж займаються в музичній школі, бачу їхні здібності».

«— Моя схильність до написання пісень виявилися ще під час навчання у восьмому класі. Одного разу ми з меншою сестрою Катериною (тепер вона носить прізвище Каращук) переглядали

шкільний підручник з літератури. Я саме тримала в руках гітару, перебирала акорди. В підручнику був вірш, який жартома вирішила не прочитати а заспівати. З того вийшла гарна мелодія.

Потім дізналася, що мій тато був музикантом-аматором. З розповідей мами, він писав для неї пісні. А його мама, моя бабуся, була дуже шанованою співачка православного церковного хору. До того ж іще й моя мама вміла писати вірші. Тому, гадаю, в мені поєднались їхні таланти –можу писати й мелодії, й вірші.

Одна з перших пісень – «Бузок для мами». Переважно, коли складаю пісню, слова й музика виникають одночасно.»

Шлях у творчість

«– Спершу написане мною співали удвох із сестрою в нашій громаді селища Торчин, що неподалік Луцька. Маючи близько десятка пісень, схотілося, щоби ці пісні співали не лише ми, але й інші виконавці. Саме тоді на телеканалі «Надія» вийшла музична передача «ДЖЕМ». Там надавалася перевага авторському виконанню. Мою сестру Катерину запросили на відеозйомку, а вона запропонувала поїхати разом: запитала в організаторів – вони погодилися.

Тоді ми разом із сестрою заспівали аж п'ять моїх пісень і водночас познайомилися з багатьма музикантами. Так я зрозуміла, що моя мрія писати пісні в студії є не такою вже й недосяжною.

Відтоді почала робити студійні записи. Спочатку, в основному – у студії «Фермата» Павла Фестера. Пізніше дізналася про луцьку студію де працює Геннадій Гусенцев. У нього записала останні твори «Прости» та «Ти чекай». З ним співпрацювати зручно, оскільки недалеко їхати в студію.»

Виконавські досягнення

«– У моєму рідному Торчині організувала концерт авторських пісень «Співаю для тебе». Ідея виникла після того, як познайомилася на зйомках програми «ДЖЕМ» і захотіла їх зібрати разом поза ефіром. У концерті брала участь разом із моїми сестрами Катрею й Танею. Ми співали соло, в дуетах, тріо. Це було свято з живої духовної музики для мешканців Торчина. Фінансово у цьому допомагала наша мама.

Потім отримала запрошення приїхати на запис телепередачі «Щасливої суботи». З моїми піснями, це був ще один досвід зйомок.

Також брала участь у фестивалі «Я співаю для Ісуса». Там в номінації «Авторська пісня», отримала нагороду за кращу пісню – запис в студії у Лупулишених. Прикметно, що слова пісні-переможниці написала мама мого чоловіка. Це був її вірш. Коли я його прочитала, то одразу виникло бажання зробити з нього пісню.

Після запису в студії, було ще дві передачі на Волинському радіо, де звучала саме ця пісня – «Божої любові океан».

Якось потрібно було написати гімн до з'їзду музичних керівників. Мені довірили цю справу, так з'явилася пісня «Канон».

Влітку 2021 року запросили взяти участь у концерті під зорями «Ісус прийде». В ньому брали участь співаки й музиканти з усієї України. Мені висловили побажання, щоб пісню виконав дует або тріо – з моїми меншими сестрами Катериною та Тетяною. Оскільки темою концерту був другий прихід Ісуса, то не знайшовши підходящої пісні, написала її спеціально для цього концерту. Студійний запис профінансувала Західна конференція. Так ми з сестрами виконали пісню «Ти чекай...».

Мій твір для церковного хору «Чи чуєш ти Христа» виконує не лише хор нашої громади, а також деякі хори інші.

Цікавий досвід – перекладів пісень українською з інших мов.»

Марія Годлевська